

Homilia de les ordenacions de Torreciutat

Dintre d'uns moments, fills meus, aneu a rebre l'ordenació sacerdotal, i el nostre sant Fundador, des del Cel, gaudint plenament de Déu i sense les penes d'aquest món, exultarà al veure que dos fidels de l'Opus Dei acreixen avui el nombre de sacerdots en l'Església, que lluitaran per a servir fidelment al Senyor i a les seves ànimes.

06/11/2004

Benvolguts ordenats

Benvolguts sacerdots que participeu
en aquesta cerimònia

Benvolguts parents i amics dels
ordenats

Germanes i germans

Quan es van ordenar els tres primers sacerdots de l'Opus Dei, sant Josepmaria va sentir una immensa alegria i un agraïment il·limitat al Senyor; i alhora una certa sensació de dolça amargor. Veia la realitat eminent de la vida laical dels fidels de l'Obra enmig del món, amb la tasca preciosa de trobar a Crist enmig de les ocupacions temporals; i, precisament, per això, percebia des dels començaments la necessitat del sacerdocí. Amb gran zel d'ànimes se li escapava dels llavis: hi ha fam, hi ha set, hi ha necessitat absoluta de sacerdots! Elevava el seu cor a Déu, pensant que aquella ordenació

d'aquests fills seus que deixaven el seu treball professional, la seva manera d'ésser ferment entre els seus germans els homes, era alguna cosa molt grat a Déu, és a dir, alguna cosa molt volguda per la Trinitat Santíssima.

Dintre d'uns moments, fills meus, aneu a rebre l'ordenació sacerdotal, i el nostre sant Fundador, des del Cel, gaudint plenament de Déu i sense les penes d'aquest món, exultarà al veure que dos fidels de l'Opus Dei acreixen avui el nombre de sacerdots en l'Església, que lluitaran per a servir fidelment al Senyor i a les seves ànimes.

En l'Evangelí que acabem de llegir, sant Joan ens parla del Bon Pastor. Jesucrist és el Bon Pastor per excel·lència, que cuida del seu ramat i congrega a les seves ovelles en una gran i única cleda; amb infinit i abnegat amor, cerca a l'ovella

perduda. Més encara, amb la seva Passió i la seva Creu, dóna la seva vida per la salvació de totes les ànimes, per la santedat de cada home, de cada dona.

Joan Pau II, en una de les Cartes dirigides als sacerdots, ens deia: «Recordin que el seu ministeri sacerdotal (...) està ordenat —de manera particular— a la gran sol·licitud del Bon Pastor, que és la sol·licitud per la salvació de tot home. (...) La sol·licitud de tot bon pastor és que els homes ‘tinguin vida, i la tinguin en abundància’, perquè cap es perdi, sinó que tinguin la vida eterna. Esforcem-nos perquè aquesta sol·licitud penetri profundament en les nostres ànimes: tractem de viure-la» .

Fills meus, avui us proposo aquestes consideracions, perquè tots nosaltres les duguem gravades en el nostre cor i les fem realitat en la nostra vida. A

exemple del Bon Pastor, hem de conrear diàriament aquesta sol·licitud per tots els nostres germans —perquè cap es perdi—, i per a arribar fins donar la vida pel ramat que se'ns confia. Sacrifiqueu-vos, reseu i treballeu sempre per les ànimes, en servei de l'Església. Recordeu molt freqüentment aquelles paraules que sant Josepmaria ens va dirigir als sacerdots de l'Obra: la passió dominant dels sacerdots de l'Opus Dei és donar doctrina, dirigir ànimes: predicar i confessar. En això us heu de gastar, sense temor d'esgotar-vos, sense preocupar-vos per les contradiccions... Aquests afanys, que va viure de manera heroica aquest sant sacerdot, són una nova cridada als preveres a oblidar-nos de nosaltres mateixos i a donar-nos generosament als altres.

Resulta palesa que, en aquests moments de la història, l'Església no

sol necessita sacerdots sants, sinó que hagi moltes ànimes que –sense abandonar el seu lloc– es lliurin enterament a Déu per a cristianitzar la societat des de dintre, cooperant amb Crist per a instaurar el seu Regne en aquesta terra. Per això, us demano que, en l'exercici de la vostra tasca ministerial, fometeu aquests horitzons cristians. La messes és molta, però els obrers pocs. Pregueu, doncs, al Senyor de la messes que enviï obrers a la seva messes. Demanem tots al Senyor —i vosaltres, fills meus ordenats, de manera particular— que moltes persones —dones i homes— vulguin dedicar-se personalment a la tasca evangelitzadora, i amb una vida coherent amb la fe de Crist. En el recent missatge del Papa, cara a la Jornada Mundial de la Joventut que se celebrarà l'any pròxim a Colònia, comenta: «L'Església necessita sants. Tots estem cridats a la santedat, i només els sants poden renovar la

humanitat». En unió amb el Romà Pontífex, proclamem amb les nostres paraules i, de manera especial, amb les nostres vides, que tots estem convidats pel Senyor a dur una vida santa i fer sants als quals ens envolten.

Potser podeu pensar que la tasca que s'us presenta per davant resulta inabastable. I realment així és. Però la grandesa del do que avui aneu a rebre configurarà la vostra conducta de manera particular. Acabem de llegir aquestes paraules del profeta: Ai, Senyor meu! Mira que no sé parlar, que sóc un noi (...). I el Senyor respon a Jeremies: On jo t'enviï aniràs, i el que jo et mani, ho diràs. No els tinguis por, que joestic amb tu. I també hem escoltat la exhortació de sant Pau: a cadascun de nosaltres se li ha donat la gràcia segons la mesura del do de Crist. Dintre d'uns instants, per l'ordenació sacerdotal, s'us transmetrà la facultat

que Crist mateix, quan Cap de l'Església, actuï a través de vosaltres. Quan celebren el Sacrifici de l'Eucaristia o quan impartiu el Sagrament de la Penitència, sereu Crist, i participareu del poder del Bon Pastor per a pasturar les seves ovelles. Penseu en aquesta divinització fins i tot del nostre cos –ressaltava sant Josepmaria–; en aquesta llengua que porta a Déu; en aquestes mans que ho toquen, en aquest poder de fer miracles, a l'administrar la gràcia. Gens valen totes les grandeses d'aquest món, en comparació del que Déu ha confiat al sacerdot . Aneu a rebre la grandesa del sacerdoci ministerial, i això obliga a tenir sempre en molt el tresor que administreu.

Tots coneixem que el Papa Joan Pau II ha anunciat l'inici d'un any dedicat a l'Eucaristia, que va des del 17 d'octubre d'aquest any —amb el Congrés Eucarístic Mundial a

Mèxic— fins octubre de l'any següent, amb el sínode de Bisbes que se celebrarà sobre aquest sant sagrament. Preparem-nos ja per a donar més to eucarístic a la nostra pròpia vida.

En la seva última encíclica, assenyala el Successor de Pere que la Sagrada Eucaristia és el do per excel·lència que Déu ha concedit a la seva Església; i especificava: «si l'Eucaristia és centre i cim de la vida de l'Església, també ho és del ministeri sacerdotal. Per això, amb ànim agraïda a Jesucrist, el nostre Senyor, reitero que l'Eucaristia 'és la principal i central raó d'ésser del sagrament del sacerdoti, nascut efectivament en el moment de la institució de l'Eucaristia i alhora que ella'». Benvolguts fills meus ordenats, aquest és el fonament de la vostra ordenació: la renovació Sacramental del Sacrifici del Calvari.

El nostre Fundador ens repetia amb freqüència: estimeu la Santa Missa!, i ens animava sense treva a considerar la responsabilitat tan gran que comporta la celebració del Sant Sacrifici. Ens recordava aquell succeït de sant Joan d'Àvila que, al saber de la mort d'un sacerdot que acabava de celebrar la primera missa de la seva vida, va dir: «quin compte ha de donar a Déu!». Procureu no acostumar-vos mai a la celebració del Sacrifici de l'Altar. Demanem al Senyor que tots els cristians assaborim a fons i constantment el valor d'una Santa Missa. Celebreu tots els dies amb la fe profunda que feu venir a Jesús a la terra en la Sagrada Hòstia i en el Calze de la seva Sang; i us prego que això es manifesti fins externament en la vostra pietat, en la vostra adoració, en cadascuna de les vostres genuflexions..., en la delicadesa humana i sobrenatural de l'amor que

poseu, amb sòbria i encesa urbanitat litúrgica.

Com bons fills de l'Església, durem a la pràctica les orientacions de l'amadíssim Papa Joan Pau II, quan ens animava a «donar a l'Eucaristia tot el relleu que mereix, i posant tota cura en no infravalorar cap de les seves dimensions o exigències»; i insistia: «No hi ha perill d'exagerar en la consideració d'aquest Misteri, perquè 'en aquest Sagrament es resumeix tot el misteri de la nostra salvació'». Amb aquesta mateixa intenció, sant Josepmaria aconsellava a tots els sacerdots: No hi ha activitat alguna que pugui anteposar-se, ordinàriament, a aquesta d'ensenyar i fer estimar i venerar a la Sagrada Eucaristia .

Molts recordareu aquell moment de la vida del Fundador de l'Opus Dei, quan li va venir a la memòria la primera vegada que va prendre al

Senyor entre les seves mans i com havia tremolat llavors físicament, per la seva devoció i respecte; al recordar-lo, va tornar a experimentar un tremolor idèntic, i va implorar que mai s'habitueés a tractar-lo ni a tocar-lo. Doncs invoquem la seva intercessió perquè tots els fidels —i especialment els sacerdots— creixem en veneració cap a Jesucrist Sagramentat, i aprofundim-nos en aquell sentit d'adoració amb que sant Josepmaria va consumir la seva vida sencera.

Desitjo expressar la meva felicitació més calorosa als pares, parents i amics dels dos nous sacerdots, i us suplico a tots que seguïu resant per ells, per intercessió de nostra Senyora de Torreciutat.

Prego a tots que reseu també pel sant Pare Joan Pau II, per la seva persona, per la seva salut i per totes les seves intencions. De manera particular,

ens unim avui a la seva constant súplica per la pau del món i la concòrdia entre els pobles, i en la seva visita al santuari de la Verge de Loreto. Us encareixo també que no falti la nostra pregària quotidiana pels bisbes d'Espanya i del món.

En aquest any es compleix el centèsim aniversari de la intervenció de la Santíssima Verge en la curació de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, quan sent un nen de dos anys va caure greument malalt i la seva mare, amb una oració plena de fe, va obtenir d'Ella la gràcia de la seva curació. Presentem al Senyor les nostres oracions per mans de Santa Maria, Mare nostra, perquè la Reina del Cel i dels Àngels i dels homes ens segueixi guarint les malalties materials i espirituals de les seves filles i dels seus fills, i aprenguem sempre del seu lliurament a la voluntat de Déu, que ens va portar al Senyor en l'Encarnació.

05 de setembre de 2004

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/homilia-de-les-
ordenacions-de-torreciutat/](https://opusdei.org/ca-es/article/homilia-de-les-ordenacions-de-torreciutat/) (30/03/2026)